

مدرک غیررسمی / جهت انتشار فوری
اطلاعیه

شماره ۱/۱۶
۲۰ اردیبهشت ۱۳۹۵ [۹ مه ۲۰۱۶]

اطلاعات زیر توسط دفتر دبیرکل دیوان داوری دعای ایران-ایالات متحده در دسترس قرار گرفته است:

آمارها تا پایان: ۲۰ اردیبهشت ۱۳۹۵ [۹ مه ۲۰۱۶]

یک احکام و سایر تصمیمات ثبت شده	
الف. احکام	۳۱۵
احکام جزئی	۳۱
احکام مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین	۲۳۸
احکام جزئی مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین	۱۸
	<u>۶۰۲</u>

ب. قرارهای اعدادی و موقت

قرارهای اعدادی	۵۴
قرارهای موقت	۲۷
قرارهای موقت و اعدادی روی هم رفته	۲
	<u>۸۳</u>

پ. خاتمه یافته‌ها (با صدور دستور یا تصمیم)

پرونده‌های «الف»*	۱۷
پرونده‌های «ب»**	۱۸
پرونده‌های بزرگ	۵۱۶
دعای کمتر از ۲۵۰,۰۰۰ دلار آمریکا	۳۳۰
	<u>۸۸۱</u>

ت. تصمیمات: ۱۳۶ تصمیم در ۱۴۰ پرونده به ثبت رسیده است.

دو. تعداد کل پرونده‌هایی که با صدور حکم، تصمیم، یا دستور فیصله یافته است:

پرونده‌های «الف»	۲۰
پرونده‌های «ب»	۷۲
پرونده‌های بزرگ	۹۶۰
دعای کمتر از ۲۵۰,۰۰۰ دلار آمریکا	۲,۸۸۴
	<u>۳,۹۳۶</u>

سه. اعلامیه‌ها:

اعلامیه‌های صادرشده به کارگزار امانی: ۳۸۳.

- مجموع مبلغ مورد حکم به طرف‌های آمریکایی و ابلاغ شده به کارگزار امانی تا این تاریخ: مبلغ ۲,۱۶۶,۹۹۸,۵۱۵.۴۳ دلار آمریکا و معادل دلاری -/۳۰۳,۱۹۶ پوند، -/۲۹۷,۰۵۱ مارک آلمان و ۹۷,۱۳۲,۵۹۸ ریال (غیر از بهره احتسابی توسط کارگزار امانی). از آن مبلغ، مبلغ ۱,۶۶۵,۳۶۶,۹۵۹.۷۶ دلار آمریکا و معادل دلاری -/۳۰۳,۱۹۶ پوند و -/۲۹۷,۰۵۱ مارک آلمان به احکام مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین و احکام جزئی مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین مربوط بود.

تذکر:

* اختلافات ارجاع شده در بند 3 ماده دو از بیانیه حل و فصل دعوی در خصوص تفسیر یا اجرای بیانیه عمومی چنان که در بندهای 16-17 بیانیه عمومی معین شده؛ و نیز مسائل راجع به تفسیر یا اعمال بیانیه حل و فصل ارجاع شده در بند 4 ماده 6 از آن بیانیه دارای شماره سریال با پیشوند الف است.

** ادعاهای مبتنی بر بند ۲ ماده دو از بیانیه حل و فصل دعوی (ادعاهای رسمی یک دولت علیه دولت دیگر) دارای شماره سریال با پیشوند ب است.

¹ 2,388 ادعای کمتر از 250,000 دلار آمریکا به واسطه حکم مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین به شماره ب۷۷/ب۷۶/۳۸/۸۶/CLTDs-۴۸۳ ثبت شده در اول تیر ۱۳۶۹ [۲۲ ژوئن 1990] خاتمه یافتند.

(الف) مجموع مبلغ ۰۳/۵۱۵/۵۵۳،۵۱۴ دلار آمریکا و معادل دلاری ۷،۹۷۷،۳۴۳ ریال (بدون احتساب بهره متعلقه) مورد حکم واقع شد یا دستور داده شد تا به ایران و طرف‌های ایرانی پرداخت شود اما به اطلاع کارگزار امانی رسانده نشد چراکه از حساب تضمینی قابل پرداخت نبود. این مبلغ شامل مبالغ ۲۰۷/۷۱/۴۵۴،۳۹۰ دلار آمریکا، -/۳۷،۹۰۰،۰۰۰ دلار آمریکا، ۲۹/۲۲/۱۶،۱۴۸ دلار آمریکا و ۵۶/۱۲۸/۱۳۴ دلار آمریکا به نحوی که در حکم شماره ۳۰۶- (یک:الف) هیئت عمومی دیوان^۲ مورد حکم قرار گرفته است، می‌شود، و مبلغ ۲۷/۳۰۱،۹۷۰/۴۷۸ دلار آمریکا و معادل دلاری ۴۲۳،۹۱۱ ریال به واسطه احکام مبتنی بر شرایط مرضی‌الطرفین مورد حکم قرار گرفت.

(ب) دیوان با دستور ثبت‌شده در ۳۰ شهریور ۱۳۷۹ [۲۱ سپتامبر ۱۹۹۰] در پرونده‌های شماره ب-۱ (ادعاهای ۲ و ۳) رسیدگی‌های داوری را تا جایی که به درخواستی از ایران بابت اقدام موقت مربوط می‌شد، خاتمه داد و موافقت‌نامه حل و فصلی مورخ ۱۹ شهریور ۱۳۶۹ [۱۰ سپتامبر ۱۹۹۰] ضمیمه آن کرد که به موجب آن، ایالات متحده متعهد شد که مبلغ -/۲۰۰،۰۰۰،۰۰۰ دلار آمریکا به حساب تضمینی تأسیس‌شده وفق بیانیه دولت جمهوری دموکراتیک و مردمی الجزایر مورخ ۲۹ دی ۱۳۵۹ [۱۹ ژانویه ۱۹۸۱] پرداخت نماید.

چهار: رسیدگی‌های شفاهی:

کنفرانس‌های پیش از جلسات استماع	۱۶۵
جلسات استماع	۳۱۹
کنفرانس‌های تلفیقی پیش از جلسات استماع و جلسات استماع	۸
	<u>۴۹۲</u>

^۲ حکم مذکور با ارقام دقیق، مبلغ مورد حکم را مشخص نمی‌کند، اما مازاد مبلغ -/۶۳،۰۰۰،۰۰۰ دلار آمریکا موجود در حساب دلاری شماره 1 به اضافه بهره را اعطا می‌کند.